

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา วังท่าพระ บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

1.1 รหัสหลักสูตร

25280081100189

1.2 ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

ภาษาอังกฤษ

Master of Arts Program in Art History

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็มภาษาไทย

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์ศิลปะ)

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ

Master of Arts (Art History)

ชื่อย่อภาษาไทย

ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ)

ชื่อย่อภาษาอังกฤษ

M.A. (Art History)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

- 5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี
- 5.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย
- 5.3 การรับเข้าศึกษา รับเฉพาะนักศึกษาไทยหรือนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี
- 5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยศิลปากร
- 5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559 เริ่มเปิดสอนภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2559
 คณะกรรมการวิชาการให้ความเห็นชอบในการประชุม
 ครั้งที่ 8 /2559 วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2559
 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุม
 ครั้งที่7/2559 วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2559

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2560

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- (1) ผู้สอนทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยว
- (2) ภัณฑารักษ์ และงานทางด้านพิพิธภัณฑ์
- (3) นักเขียนและผู้ผลิตงานด้านสารคดีด้านศิลปวัฒนธรรม
- (4) มัคคุเทศก์

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. นายศักดิ์ชัย สายสิงห์

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXXX-XX-X

ตำแหน่ง ศาสตราจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Histoire de l'Art et Archéologie) Mention très Honorable avec les felicitations du jury, Université de Paris-Sorbonne, France (1999)
 D.E.A. (Histoire de l'Art) Mention très bien, Université de Paris-Sorbonne, France (1995)

ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2532)

ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2525)

2. นายเชษฐ ติงสัญชลี

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXXX-XX-X

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (History of Art) National Museum Institute, India (2006)

ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2544)

ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)

3. นายรุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXXX-XX-X

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

คุณวุฒิ พร.ด. (ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2552)

ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545)

ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

ที่อยู่ 31 ถนนหน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1. สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่พิจารณาในการวางแผนหลักสูตรนั้น ได้แก่การท่องเที่ยวซึ่งปัจจุบันมีผลทางเศรษฐกิจต่อประเทศไทยจำนวนมาก จุดดึงดูดสำคัญของการท่องเที่ยวก็คือโบราณวัตถุสถาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการอนุรักษ์และเผยแพร่ หลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะจึงเป็นหลักสูตรเพื่อการสร้างคนให้มีความเชี่ยวชาญในแขนงวิชาดังกล่าว

11.2. สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2554 -2559) บทที่ 4 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน” ที่กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาคนไทยสู่การเรียนรู้ตลอด

ชีวิตและตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยนั้น หลักสูตรนี้จึงได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม คือ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีการคิดวิเคราะห์มากขึ้น

อนึ่ง หลักสูตรดังกล่าวมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านศิลปกรรม ในขณะที่ปัจจุบันโบราณวัตถุสถานอันเป็นมรดกสำคัญของชาติและของโลก นับวันจะถูกทำลายสูญหายไปเนื่องด้วยคนไม่เห็นคุณค่า หลักสูตรดังกล่าวจึงออกแบบมาเพื่อให้นักศึกษา “เห็นคุณค่า” และช่วยกันอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมดังกล่าวให้คงอยู่สืบไป

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1. การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพ โดยการผลิตบุคลากรทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะที่มีศักยภาพสูงสุดคล้อยตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยด้านที่ 2 “เพื่อสร้างสังคมฐานความรู้ บูรณาการความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งทุนทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ”

12.2. ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลกระทบจากการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านศิลปะ และปณิธานในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ การพัฒนาหลักสูตรจึงต้องเน้นให้นักศึกษาฝึกการคิดวิเคราะห์ การวิจัยและสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษารู้คุณค่าของงานศิลปกรรม

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

ไม่มี

หมวดที่ 2

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1.ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

การศึกษางานศิลปกรรม นำมาสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของคน

1.2 ความสำคัญ

วิชาช่างในดินแดนไทยสร้างขึ้นในความเชื่อของศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนาซึ่งสืบทอดมานานกว่าพันปี แต่งานช่างเหล่านี้แทบไม่มีการบันทึกความรู้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร การขึ้นชมรับรู้งานช่าง หรือเรื่องราวของช่าง จากการบอกผ่านเล่าต่อกันมา จึงต้องการคำอธิบายตามกระบวนการของข้อมูลหลักฐานที่เป็นเหตุผล และการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้กับสาขาวิชาอื่น ด้วยวิธีการอันเหมาะสม

อนึ่ง ข้อมูลหลักฐานด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุของไทย นับวันจะชำรุด จะสูญหายจนหมดไป หรืออาจศึกษาไม่ได้อีกต่อไปจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือจากขบวนการอันมิชอบ ไม่ถูกต้อง หรือบิดเบือนหลักวิชา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2554 -2559) บทที่ 4 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน” กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนไทยสู่ให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยนั้น หลักสูตรนี้จึงได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม คือ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีการคิดวิเคราะห์มากขึ้น

สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่พิจารณาในการวางแผนหลักสูตรนั้น ได้แก่การท่องเที่ยวยังซึ่งปัจจุบันมีผลทางเศรษฐกิจต่อประเทศไทยจำนวนมหาศาล จุดดึงดูดสำคัญของการท่องเที่ยวก็คือ โบราณวัตถุสถาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการอนุรักษ์และเผยแพร่ หลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะจึงเป็นหลักสูตรเพื่อการสร้างคนให้มีความเชี่ยวชาญในแขนงวิชาดังกล่าว

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1. เพื่อให้นักศึกษาและบัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจศิลปกรรมโบราณในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตามหลักการของวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

1.3.2 เพื่อให้ให้นักศึกษาและบัณฑิตสามารถจัดระเบียบความรู้ความเข้าใจงานช่างไทยโบราณเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเพื่อการประยุกต์พัฒนา ทั้งในสาขาวิชาชีพ และวิชาการ

1.3.3 เพื่อให้ให้นักศึกษาและบัณฑิตมีจิตสำนึกที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรม มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และวิชาชีพ

2.แผนการพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) ให้เป็นไปตามมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่สกอ. กำหนดในระยะเวลาทุกๆ 5 ปี	ติดตามและประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร รายงานผลการประเมินหลักสูตร
แผนส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายในระยะเวลา 2 ปี	1. เพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่อาจารย์ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. เพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่นักศึกษานอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถค้นคว้าและวิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง	1. กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่อาจารย์ที่รับผิดชอบการสอนระดับบัณฑิตศึกษา 2. กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานอกห้องเรียน
แผนการพัฒนาทักษะการสอนตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ภายในระยะเวลา 2 ปี	เพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่อาจารย์ให้มีทักษะการสอนตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	1. กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่อาจารย์ที่รับผิดชอบการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ให้มีทักษะการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน 2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน

หมวดที่ 3

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ จัดการศึกษาในระบบหน่วยกิตทวิภาค ข้อกำหนดต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน มีการจัดการเรียนการสอนภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาต้น	เดือนสิงหาคม – ธันวาคม
ภาคการศึกษาปลาย	เดือนมกราคม – พฤษภาคม
ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน	เดือนมิถุนายน – สิงหาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง

2.2.2 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2550 ข้อ 7 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2.2.3 ผ่านการสอบคัดเลือกจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

นักศึกษาบางคนซึ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาอื่นๆ อาจไม่มีพื้นฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ศิลปะ

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3.

จัดให้มีการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐาน ไม่นับหน่วยกิต สำหรับนักศึกษาผู้ไม่มีพื้นฐานสาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะมาก่อนจำนวน 1 รายวิชา จำนวน 3 หน่วยกิต คือ 317 410 ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย (Art History in Thailand)

2.5. แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	2559	2560	2561	2562	2563
ชั้นปีที่ 1	15	15	15	15	15
ชั้นปีที่ 2	-	15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	15	15	15	15

2.6. งบประมาณตามแผน

2.6.1. งบประมาณรายรับ (หน่วย บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2559	2560	2561	2562	2563
ค่าลงทะเบียน	1,400,000	1,400,000	1,400,000	1,400,000	1,400,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	2,722,461	2,832,779	3,062,654	3,108,077	3,253,977
รวมรายรับ	4,122,461	4,232,779	4,462,654	4,508,077	4,653,977

2.6.2. งบประมาณรายจ่าย (หน่วย บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2559	2560	2561	2562	2563
งบดำเนินการ					
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	2,522,225	2,635,488	2,755,649	2,883,128	3,018,370
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	949,666	997,150	1,047,007	1,099,357	1,154,325
ทุนวิจัยและพัฒนาบุคลากร					

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2559	2560	2561	2562	2563
รวมรายจ่าย ระดับ มหาวิทยาลัย คณะ บัณฑิต					
รวม (ก)	3,471,891	3,632,637	3,802,656	3,982,485	4,172,695
ข.งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์	75,000	78,750	82,688	86,882	91,163
ค่าสิ่งก่อสร้าง	-	-			
รวม (ข)	75,000	78,750	82,688	86,882	91,163
รวม (ก) + (ข)	3,546,891	3,711,387	3,885,343	4,069,307	4,263,858
จำนวน นักศึกษา	15	30	30	30	30
ค่าใช้จ่ายต่อหัว นักศึกษา	236,459	123,712	129,511	135,643	142,128

2.7. ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-Learning)
- แบบทางไกลอินเทอร์เน็ต
- อื่นๆ (ระบุ)

2.8. การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

3.1.2. โครงสร้างหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2

วิชาบังคับ	จำนวน	24	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	มีค่าเทียบเท่า	12	หน่วยกิต
	รวม	42	หน่วยกิต

แผน ข

วิชาบังคับ	จำนวน	24	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	15	หน่วยกิต
การค้นคว้าอิสระ	มีค่าเทียบเท่า	3	หน่วยกิต
	รวม	42	หน่วยกิต

การสอบประมวลความรู้

- 1) นักศึกษาที่เลือกเรียนแผน ก แบบ ก 2 ไม่ต้องสอบประมวลความรู้
- 2) นักศึกษาที่เลือกเรียนแผน ข ต้องสอบประมวลความรู้ภายหลังจากที่ได้เรียนและสอบผ่านครบทุกรายวิชาในหมวดรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือกตลอดหลักสูตร จำนวน 39 หน่วยกิต

3.1.3. รายวิชา

3.1.3.1. รหัสวิชา

กำหนดไว้เป็นเลข 6 หลักโดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละสามหลัก

เลขสามหลักแรก เป็นเลขประจำหน่วยงานที่รับผิดชอบรายวิชานั้น ๆ ดังนี้

317 หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ
คณะโบราณคดี

เลขสามหลักหลัง เป็นเลขบอกรหัสวิชา ดังนี้

เลขตัวแรก	หมายถึง	สถานะของรายวิชา
หมายเลข 4	หมายถึง	รายวิชาเสริมพื้นฐาน
หมายเลข 5	หมายถึง	รายวิชาบังคับ
หมายเลข 6	หมายถึง	รายวิชาเลือก
หมายเลข 7	หมายถึง	รายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

เลขตัวที่สอง หมายถึงกลุ่มของรายวิชา

หมายเลข 0	หมายถึง	กลุ่มวิชาศิลปะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
หมายเลข 1-2	หมายถึง	กลุ่มวิชาศิลปะในประเทศไทย
หมายเลข 3	หมายถึง	กลุ่มวิชาทฤษฎีประวัติศาสตร์ศิลปะ

เลขตัวที่สาม หมายถึง ลำดับที่ของรายวิชา

3.1.3.2. การคิดหน่วยกิต

รายวิชาบรรยาย 1 หน่วยกิต เท่ากับ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกหรือทดลองหรือปฏิบัติการ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 2 หรือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3-4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในแต่ละรายวิชากำหนดเกณฑ์ในการคำนวณหน่วยกิตจาก จำนวนชั่วโมงบรรยาย (บ) ชั่วโมงปฏิบัติ (ป) และชั่วโมงที่นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียน (น) ต่อ 1 สัปดาห์แล้วหารด้วย 3 ซึ่งมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{จำนวนหน่วยกิต} = \frac{\text{บ} + \text{ป} + \text{น}}{3}$$

การเขียนหน่วยกิตในรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยเลข 4 ตัวคือ

เลขตัวแรกอยู่นอกวงเล็บ เป็นจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

เลขตัวที่สอง สาม และสี่ อยู่ในวงเล็บบอกโดย

เลขตัวที่สองบอกจำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สามบอกจำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สี่บอกจำนวนชั่วโมงศึกษานอกเวลาต่อสัปดาห์

3.1.3.3. รายวิชา

3.1.3.3.1 รายวิชาพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

สำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานสาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะมาก่อนตามดุลพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร ต้องเรียนรายวิชาพื้นฐาน 1 รายวิชา จำนวน 3 หน่วยกิต โดยวัดผลเป็น S หรือ U ดังนี้

317 410 ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย 3(3-0-6)

(Art History in Thailand)

3.1.3.3.2 รายวิชาบังคับ

จำนวน 24 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

317 501 ศิลปะอินเดียและเอเชียอาคเนย์ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 3(3-0-6)

(Indian and Southeast Asian Art prior to the 13th Century A.D.)

317 511 ศิลปะทวารวดีและศรีวิชัย 3(3-0-6)

(Dvaravati and Srivijaya Art)

317 512 ศิลปะเขมรในประเทศไทย 3(3-0-6)

(Khmer Art in Thailand)

317 513 ศิลปะสุโขทัยและล้านนา 3(3-0-6)

(Sukhothai and Lanna Art)

317 514 ศิลปะอยุธยาและรัตนโกสินทร์ 3(3-0-6)

(Ayutthaya and Rattanakosin Art)

317 531 ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ 3(3-0-6)

(Research Methodology in Art History)

317 532 การฝึกภาคสนาม 3(ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)

(Field Work)

317 533 แนวความคิดและเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมไทย 3(3-0-6)
(Concepts and Techniques of Thai Painting, Sculpture, and Architecture)

3.1.3.3.3 วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

นักศึกษาที่เลือกเรียน แผน ก แบบ ก 2 ต้องทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต นักศึกษาที่เลือกเรียน แผน ข ต้องทำการค้นคว้าอิสระ มีค่าเทียบเท่า 3 หน่วยกิต

317 741 การค้นคว้าอิสระ มีค่าเทียบเท่า 3 หน่วยกิต
(Independent Study)

317 742 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต
(Thesis)

3.1.3.3.4 รายวิชาเลือก

แผน ก แบบ ก 2 ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แผน ข ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาดังต่อไปนี้

317 601 สัมมนาศิลปะอินเดีย 3(3-0-6)

(Seminar on Indian Art)

317 602 สัมมนาศิลปะในเอเชียอาคเนย์ 3(3-0-6)

(Seminar on Southeast Asian Art)

317 603 สัมมนาศิลปะในเอเชียตะวันออก 3(3-0-6)

(Seminar on Art in East Asia)

317 611 สัมมนาศิลปะไทย 3(3-0-6)

(Seminar on Thai Art)

317 631 ประติมานวิทยา 3(3-0-6)

(Iconography)

317 632 สัมมนาหัวข้อพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ 3(3-0-6)

(Seminar on Special Topics in Art History)

317 633 สัมมนาหัวข้อพิเศษทางการประยุกต์ใช้ประวัติศาสตร์ศิลปะ 3(3-0-6)

(Seminar on Special Topics in Applying Art History)

317 634 การอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ¹ 3(3-0-6)

(English Reading in Art History)

¹ ผู้ที่ลงทะเบียนรายวิชา 317 634 English Reading in Art History ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ B ขึ้นไป จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ

317 635 การอ่านภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ ² (French Reading in Art History)	3(3-0-6)
317 636 สัมมนาก่อนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (Pre-Dissertation Seminar)	3(2-2-5)

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

3.1.4.1 แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 410	ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย	3* (3-0-6)
317 501	ศิลปะอินเดียและเอเชียอาคเนย์ก่อน พุทธศตวรรษที่ 19	3(3-0-6)
317 533	แนวความคิดและเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมไทย	3(3-0-6)
	รวมหน่วยกิต	6

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 511	ศิลปะทวารวดีและศรีวิชัย	3(3-0-6)
317 513	ศิลปะสุโขทัยและล้านนา	3(3-0-6)
317 531	ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ วิชาเลือก	3(3-0-6) 3
	รวมหน่วยกิต	12

² ผู้ที่ลงทะเบียนรายวิชา 37 635 French Reading in Art History ถ้าได้ค่าระดับตั้งแต่ B ขึ้นไป จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ

* รายวิชาไม่นับหน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 512	ศิลปะเขมรในประเทศไทย	3(3-0-6)
317514	ศิลปะอยุธยาและรัตนโกสินทร์	3(3-0-6)
317 532	การฝึกภาคสนาม วิชาเลือก	3 (ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง) 3
	รวมหน่วยกิต	12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 742	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
	รวมหน่วยกิต	12

3.1.4.2. แผน ข

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 410	ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย	3* (3-0-6)
317 501	ศิลปะอินเดียและเอเชียอาคเนย์ก่อน พุทธศตวรรษที่ 19	3(3-0-6)
317 533	แนวความคิดและเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมไทย	3(3-0-6)
	รวมหน่วยกิต	6

* รายวิชาไม่นับหน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 511	ศิลปะทวารวดีและศรีวิชัย	3(3-0-6)
317 513	ศิลปะสุโขทัยและล้านนา	3(3-0-6)
317 531	ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	3
	รวมหน่วยกิต	12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
317 512	ศิลปะเขมรในประเทศไทย	3(3-0-6)
317514	ศิลปะอยุธยาและรัตนโกสินทร์	3(3-0-6)
317 532	การฝึกภาคสนาม	3 (ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)
	วิชาเลือก	3
	รวมหน่วยกิต	12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
	วิชาเลือก	9
317 741	การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	3
	รวมหน่วยกิต	12

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

- 317 410 **ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย** **3(3-0-6)**
(Art History in Thailand)
 เงื่อนไข: วัตถุประสงค์ศึกษาเป็น S หรือ U
 ศิลปะที่ค้นพบในประเทศไทยตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบันโดยสังเขป
 Outline of art discovered in Thailand from prehistoric period up to the present time.
- 317 501 **ศิลปะอินเดียและเอเชียอาคเนย์ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19** **3(3-0-6)**
(Indian and Southeast Asian Art prior to the 13th century A.D.)
 เนื้อหาหลักของประวัติศาสตร์ศิลปะช่วงก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 ของประเทศในเอเชียใต้และเอเชียอาคเนย์ อินเดีย ศรีลังกา อินโดนีเซีย กัมพูชา เวียดนามและพม่า
 History of Art in South and Southeast Asian art of India, Sri Lanka, Indonesia, Cambodia, Vietnam and Burma before the 13th century A.D.
- 317 511 **ศิลปะทวารวดีและศรีวิชัย** **3(3-0-6)**
(Dvaravati and Srivijaya Art)
 ศิลปะทวารวดีและศิลปะศรีวิชัย ศิลปกรรมภายใต้แรงบันดาลใจจากศิลปะอินเดียและอินโดนีเซีย ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12-18 ในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ของประเทศไทย
 มีการศึกษานอกสถานที่
 Dvaravati and Srivijaya art under the inspiration from art of India and Indonesia from the 6th to 12th century A.D. in Central, Northeast and Southern Thailand
 Field trip required.

- 317 512 **ศิลปะเขมรในประเทศไทย** 3(3-0-6)
(Khmer Art in Thailand)
ศิลปะเขมรที่พบในประเทศไทย ศิลปกรรมภายใต้แรงบันดาลใจจากประเทศกัมพูชา ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12-18 ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีการศึกษานอกสถานที่
Khmer art in Thailand under the inspiration from Cambodia from the 6th to 12th century A.D. in Central and Northeast Thailand
Field trip required.
- 317 513 **ศิลปะสุโขทัยและล้านนา** 3(3-0-6)
(Sukhothai and Lanna Art)
ศิลปะหริภุญชัยก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 และศิลปะสุโขทัย-ล้านนา ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 19-22 ทางภาคเหนือและภาคกลางตอนบนของประเทศไทย มีการศึกษานอกสถานที่
Haripunjaya art prior to the 13th century as well as Sukhothai and Lanna art from the 13th to 16th century A.D. in Northern and Upper part of Central Thailand
Field trip required.
- 317 514 **ศิลปะอยุธยาและรัตนโกสินทร์** 3(3-0-6)
(Ayutthaya and Rattanakosin Art)
ศิลปะอยุธยา และศิลปะรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 19-24 ทางภาคกลางของประเทศไทย มีการศึกษานอกสถานที่
Ayutthaya and Rattanakosin art from the 13th to 18th century A.D. in central Thailand
Field trip required.

- 317 531 **ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ** **3(3-0-6)**
(Research Methodology in Art History)
 วิธีวิจัยของประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทยอันได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดอายุโดยวิธีการของประวัติศาสตร์ศิลปะ การทดสอบข้อมูลกับสาขาวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องและการประเมินผล
 Research methodology in Thai art history including data collection, analysis, dating and comparison with other related studies and assessments.
- 317 532 **การฝึกภาคสนาม** **3(ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)**
(Field Work)
 ศึกษางานภาคสนาม การได้มาของข้อมูลทางด้านโบราณวัตถุสถาน จากกรรมวิธีทางโบราณคดี ด้วยวัตถุประสงค้ในการค้นคว้าวิจัยในเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ
 Field work including gathering data from archaeological excavation for art history research.
- 317 533 **แนวความคิดและเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมไทย** **3(3-0-6)**
(Concepts and Techniques of Thai Painting, Sculpture, and Architecture)
 แนวความคิดทางด้านประติมานวิทยา กรรมวิธีการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม และรูปแบบรวมถึงพัฒนาการของจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมไทยโบราณ มีการศึกษานอกสถานที่
 Iconographical concepts, techniques and styles including the stylistic development of ancient Thai painting, sculpture and architecture.
 Field trip required.

- 317 601 **สัมมนาศิลปะอินเดีย** **3(3-0-6)**
(Seminar on Indian Art)
ศิลปะอินเดียตั้งแต่อารยธรรมลุ่มแม่น้ำสินธุจนถึงสมัยโมกุลโดยเน้นทางด้านโบราณวัตถุ
สถาน การกำหนดอายุรวมถึงอิทธิพลที่ให้แก่ศิลปะในเอเชียอาคเนย์ โดยเฉพาะศิลปะในประเทศไทย
Indian art from the Indus Civilization to the Mughals, emphasizing art and
architecture, dating methods and their influence on Southeast Asian and Thai art.
- 317 602 **สัมมนาศิลปะในเอเชียอาคเนย์** **3(3-0-6)**
(Seminar on Southeast Asian Art)
ศิลปะในเอเชียอาคเนย์ ศิลปะชวา ศิลปะเขมร ศิลปะจาม ศิลปะพม่า หรือ ศิลปะลาว
หรือศิลปะลังกาจากเอเชียใต้ โดยเลือกประเทศใดประเทศหนึ่งขึ้นมาเป็นหัวข้อในการศึกษา หรือ
อาจศึกษาศิลปะในเอเชียอาคเนย์โดยภาพรวม
Southeast Asian art, including, Javanese, Khmer, Cham, Burmese or
Laotian art or Sri Lankan art from South Asia. Choose one of these areas for the
study or study as a whole.
- 317 603 **สัมมนาศิลปะในเอเชียตะวันออก** **3(3-0-6)**
(Seminar on Art in East Asia)
เนื้อหาหลักเกี่ยวกับศิลปะจีน เกาหลีและญี่ปุ่น และอิทธิพลที่มีต่อศิลปะในประเทศไทย
Chinese, Korean and Japanese art and their influence on Thai art.
- 317 611 **สัมมนาศิลปะไทย** **3(3-0-6)**
(Seminar on Thai Art)
ประเด็นศึกษาเกี่ยวกับศิลปะไทยโดยเฉพาะ
Specific case study in Thai art

- 317 631 **ประติมานวิทยา** **3(3-0-6)**
(Iconography)
 คติความเชื่อและแนวความคิดที่แสดงออกในการสร้างศิลปกรรมอันเนื่องในศาสนาพุทธ
 และศาสนาฮินดู
 Beliefs and concepts expressed in Hindu and Buddhist religious art.
- 317 632 **สัมมนาหัวข้อพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ** **3(3-0-6)**
(Seminar on Special Topics in Art History)
 หัวข้อพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ ประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เช่น การช่าง ศิลปะใน
 ราชสำนัก ศิลปะพื้นบ้าน เครื่องปั้นดินเผา ศิลปะร่วมสมัย ศิลปะก่อนประวัติศาสตร์ ประวัติการ
 ค้นคว้าประวัติศาสตร์ศิลปะ
 A selected art history topic, such as craftsmanship, court art, folk art,
 ceramics, contemporary art, prehistoric art or historiography of art history.
- 317 633 **สัมมนาหัวข้อพิเศษทางการประยุกต์ใช้ประวัติศาสตร์ศิลปะ** **3(3-0-6)**
(Seminar on Special Topics in Applying Art History)
 หัวข้อพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ หรือสาขาอื่นๆที่ส่งเสริมการทำงานทางด้าน
 ประวัติศาสตร์ศิลปะ เช่น การอนุรักษ์ การจัดการมรดกทางศิลปกรรม การพิพิธภัณฑ์ หรือ
 หัวข้ออื่นๆ
 A selected topic in applied art history or other related fields, applicable
 to the promotion of works in art history, such as conservation cultural
 management or museology.

- 317 634 การอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 3(3-0-6)
 (English Reading in Art History)
 การฝึกการอ่านบทความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปะ เพื่อจับใจความสำคัญ
 Practical training in reading English articles on art history.
 เงื่อนไข: นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบ
 ภาษาอังกฤษต่างประเทศ
- 317 635 การอ่านภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ 3(3-0-6)
 (French Reading in Art History)
 การฝึกการอ่านบทความภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปะ เพื่อจับใจความ
 สำคัญ
 Practical training in reading French articles on art history.
 เงื่อนไข: นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบ
 ภาษาอังกฤษต่างประเทศ
- 317 636 สัมมนา ก่อนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ 3(2-2-5)
 (Pre-Dissertation Seminar)
 อภิปรายและพัฒนารอบแนวความคิด วิธีการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ประเมินค่า
 ข้อมูล เพื่อทบทวนผลการดำเนินการวิจัย เพื่อเตรียมเขียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่
 นักศึกษามีความประสงค์จะวิจัยต่อไป
 Discussion of research methodology including data collection, analysis and
 evaluation to aid preparation of thesis writing or independent study.

- 317 741 การค้นคว้าอิสระ มีค่าเทียบเท่า 3 หน่วยกิต
(Independent Study)
เลือกศึกษาและค้นคว้าในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา
Research on a selected topic in art history with the approval of the advisor.
- 317 742 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต
(Thesis)
เลือกวิจัยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ
Research on a selected topic in art history with the approval of the advisor.

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ปี การศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตร ปรับปรุง
1	ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย สายสิงห์ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Histoire de l'Art et Archéologie) Mention très Honorable avec les felicitations du jury, Université de Paris- Sorbonne, France(1999) D.E.A. (Histoire de l'Art) Mention très bien Université de Paris-Sorbonne, France (1995) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2532) ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2525)	9	9
2	รองศาสตราจารย์ ดร. เชษฐ ติงส์ญชลี X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (History of Art) National Museum Institute, India (2006) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2544) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)	9	9
3	รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง X-XXXX-XXXXX-XX-X	ปร.ด. (ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2552) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2545) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)	9	9

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ปี การศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตร ปรับปรุง
1	ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย สายสิงห์ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Histoire de l'Art et Archéologie) Mention très Honorable avec les felicitations du jury Université de Paris- Sorbonne, France(1999) D.E.A. (Histoire de l'Art) Mention très bien Université de Paris-Sorbonne, France (1995) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2532) ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2525)	9	9
2	รองศาสตราจารย์ ดร. เชษฐ ติงส์ญชลี X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (History of Art) National Museum Institute, India (2006) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2544) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)	6	9
3	รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง X-XXXX-XXXXX-XX-X	ปร.ด. (ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2552) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2545) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)	6	9

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ปี การศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตร ปรับปรุง
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภัสสร ชูวิเชียร X-XXXX-XXXXX-XX-X	ปร.ด. (ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2552) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2547) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2543)	9	9
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อชิรัชญ์ ไชยพจน์พานิช X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Art Studies) Peking University, China (2012) ศศ.ม.(ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2547) อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544)	3	6
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัชวีสิริ เปรมกุลนันท์ X-XXXX-XXXXX-XX-X	ปร.ด. (ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2558) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2552) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546)	3	3

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา
1	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สันติ เล็กสุขุม	Doctorat de 3 ^e cycle (Etudes Indiennes Histoire de l'Art et Archéologie) Université de Paris-Sorbonne Nouvelle (Paris III), France (1985) ศศ.ม. (โบราณคดี) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2521) ศ.บ. (จิตรกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2513)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ประวัติศาสตร์ศิลปะ มีรายวิชา 317 532 การฝึกภาคสนาม ซึ่งถือเป็นรายวิชาที่ให้ประสบการณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติในโบราณสถานจริงโดยใช้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ศิลปะ

4.1. มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

317 532 การฝึกภาคสนาม มุ่งเน้นให้นักศึกษาศึกษางานภาคสนาม การได้มาของข้อมูลทางด้านโบราณวัตถุสถาน จากกรรมวิธีทางโบราณคดี ด้วยวัตถุประสงค์ในการค้นคว้าวิจัยในเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ โดยอาจารย์ผู้สอนจะสอดแทรก มาตรฐานผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญาและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงทักษะด้านการสื่อสาร ผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ถูกกำหนดขึ้น เช่น การค้นคว้า การทำงานเป็นกลุ่ม การฝึกคิดวิเคราะห์ การนำเสนองาน

4.2. ช่วงเวลา

317 532 การฝึกภาคสนาม จะกำหนดอยู่ในภาคฤดูร้อนของปีการศึกษาที่ 1

4.3. การจัดเวลาและตารางสอน

เนื่องจากรายวิชา 317 532 การฝึกภาคสนาม ไม่ใช่การฝึกงานแบบสหกิจศึกษา ด้วยเหตุนี้ ตารางสอนจึงถูกจัดตามตารางสอนปกติของหลักสูตรซึ่งขึ้นอยู่กับพิจารณาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในภาคการศึกษานั้นๆ

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก.) หรือการค้นคว้าอิสระ (แผน ข.) ในประเด็นปัญหาปัจจุบันที่นักศึกษาสนใจ โดยสามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ในการศึกษาเฉพาะบุคคล และมีขอบเขตที่สามารถทำสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ สามารถทำวิจัยเบื้องต้น และเขียนรายงานผลการวิจัยเพื่อนำเสนอสู่สังคมได้

5.3 ช่วงเวลา วิทยานิพนธ์ ปีการศึกษาที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2
การค้นคว้าอิสระ ปีการศึกษาที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต
การค้นคว้าอิสระ 3 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

- (1) มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล
- (2) มีการกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษาและระยะเวลาในการศึกษา
- (3) อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาและติดตามความก้าวหน้าในการเลือกหัวข้อและกระบวนการศึกษาค้นคว้า

5.6 กระบวนการประเมินผล

- (1) ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระตามระยะเวลา
- (2) กำหนดให้มีการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558
- (3) มีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย (ในกรณีของ แผน ก.) ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI หรือนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

เน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการจัดระเบียบความรู้ความเข้าใจงานช่างโบราณเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและวิจัยเพื่อการประยุกต์พัฒนาในสาขาวิชาการประวัติศาสตร์ศิลปะ เป็นนักวิชาการที่มีความสามารถในการวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ และสามารถเผยแพร่งานวิจัยของตนสู่วงการศึกษาทั้งภายในและระดับนานาชาติได้

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่อง เทคนิคการเจรจาสื่อสาร และการนำเสนองาน ต่อประชุมชน
ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	ให้ความรู้ที่เกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพ
ด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง	มีกติกาส่งเสริมวินัยในตนเอง เช่น การเข้าเรียนตรงเวลา เข้าเรียนสม่ำเสมอ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เสริมความกล้าในการแสดงความคิดเห็น
ด้านความคิดสร้างสรรค์	มีการสอดแทรกเรื่องการวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะเชิงสร้างสรรค์

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) มีวินัย เคารพกฎระเบียบขององค์กรและสังคม
- (2) ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ
- (3) มีคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
- (4) มีสำนึกและพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและสังคม

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบโดยในการทำงาน มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำความผิดในการสอบหรือลอกงานจากของผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้

อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องบัณฑิตที่ทำความดี ทำประโยชน์แก่ส่วนร่วมและสังคม เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักศึกษา

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย

(2) ประเมินจากการมีวินัย และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษา

(3) ประเมินจากการไม่กระทำทุจริตในการสอบ

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีที่สำคัญของสาขาวิชา

(2) มีความใฝ่รู้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

(3) สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชากับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เน้นทั้งหลักการทางทฤษฎีและการประยุกต์ โดยทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ นอกจากนี้ยังจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานที่ หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษ

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

(1) ประเมินการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

(2) ประเมินจากรายงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ

(3) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) มีทักษะการคิด วิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ

(2) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

กำหนดให้นักศึกษาทำรายงานค้นคว้าในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่สนใจ โดยอาจารย์ใช้การแนะนำกระบวนการวิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนาทักษะทางปัญญา

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การวิเคราะห์วิจารณ์ รายงานผลการอภิปรายกลุ่ม และการสัมมนา

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- (2) มีภาวะการเป็นผู้นำ และเข้าใจบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีในกลุ่ม
- (3) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการทำงานกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมการแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตาม

(2) จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ทำงานเป็นกลุ่ม และการแสดงออกของภาวะผู้นำในหลากหลายสถานการณ์

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) การประเมินผู้เรียนในการแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามในสถานการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์
- (2) การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อน และทีมงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) มีความสามารถในการใช้และรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ทั้งการพูด การฟัง และการเขียน
- (2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมี วิจารณ์ญาณ

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) ประเมินผลงานตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบสังเกต และแบบประเมินทักษะการพูด การ เขียน
- (2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ เครื่องมือต่าง ๆ ในการอภิปราย และกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอในชั้นเรียน

3. แผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) มีวินัย เคารพกฎระเบียบขององค์กรและสังคม
- (2) ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบ
- (3) มีคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
- (4) มีสำนึกและพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและสังคม

ด้านความรู้

- (1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีที่สำคัญของสาขาวิชา
- (2) มีความใฝ่รู้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
- (3) สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชากับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ

ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) มีทักษะการคิด วิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ
- (2) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- (2) มีภาวะการเป็นผู้นำ และเข้าใจบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีในกลุ่ม
- (3) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) มีความสามารถในการใช้และรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม

แผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะ ทางปัญญา		4 ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ.			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
317 410 ประวัติศาสตร์ศิลปะในประเทศไทย	○	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
317 501 ศิลปะอินเดียและเอเชียอาคเนย์ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 511 ศิลปะทวารวดีและศรีวิชัย	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 512 ศิลปะเขมรในประเทศไทย	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 513 ศิลปะสุโขทัยและล้านนา	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 514 ศิลปะอยุธยาและรัตนโกสินทร์	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 531 ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	●
317 532 การฝึกภาคสนาม	○	●	○	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	○
317 533 แนวความคิดและเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมไทย	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 601 สัมมนาศิลปะอินเดีย	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 602 สัมมนาศิลปะในเอเชียอาคเนย์	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 603 สัมมนาศิลปะในเอเชียตะวันออกเฉียง	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 611 สัมมนาศิลปะไทย	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 631 ประติมานวิทยา	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	●	○
317 632 สัมมนาหัวข้อพิเศษทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ	○	●	○	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○
317 633 สัมมนาหัวข้อพิเศษทางการประยุกต์ใช้ประวัติศาสตร์ศิลปะ	○	●	○	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○

แผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะ ทางปัญญา		4 ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบต่อ สังคม			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	
	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●	○
317 634 การอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●
317 635 การอ่านภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●
317 636 สัมมนาก่อนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ	●	●	●	●	○	●	●	●	●			●	●	○
317 741 การค้นคว้าอิสระ	●	●	●	●	○	●	●	●	●			●	●	○
317 742 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	○	●	●	●	●			●	●	○

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2550 หมวด 4 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้มีระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยกระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชาดำเนินการ ดังนี้

- (1) ให้นักศึกษาประเมินการสอนในระดับรายวิชา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน
- (2) สาขาวิชาพิจารณาความเหมาะสมของการการสอนในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน
- (3) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของการประเมินผลการศึกษาในกรณีที่มีการร้องเรียน

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

จัดให้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรหลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร ดังนี้

- (1) สัมภาษณ์ภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต
- (2) สัมภาษณ์ความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประเมินความพึงพอใจบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ
- (3) สัมภาษณ์ความพึงพอใจของบัณฑิต ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาวิชาอื่นๆ ที่กำหนดในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต และเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 หมวดที่ 7 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง
2. เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ข้อ 14.2 ดังนี้

2.1. แผน ก แบบ ก 2 ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือ นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว

2.2. แผน ข ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

(1) มีการให้คำแนะนำการเป็นครูแก่อาจารย์ใหม่ให้มีความรู้ความเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตรที่สอน

(2) จัดให้มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนก่อนมอบหมายภาระงานสอน

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(1) ส่งเสริมให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

(2) เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการปรับการประเมินผลให้เหมาะสม

(3) มีการประชุมคณาจารย์เพื่อทบทวน/ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

(4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

(1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

(2) ส่งเสริมให้อาจารย์มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชา สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ หรือการลาเพิ่มพูนประสบการณ์

(3) มีการกระตุ้นให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการและส่งเสริมให้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

(4) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ประกาศใช้ มีการกำกับมาตรฐานหลักสูตรให้ความสำคัญกับการบริหาร โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร เพื่อเป็นผู้กำกับดูแล ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายการปฏิบัติแก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตร ติดตาม และดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2558 มีการประกันคุณภาพ การศึกษาครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) นอกจากนี้ ยังมีการรวบรวมข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ มีการดำเนินการประเมินผลหลักสูตรตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน

2. บัณฑิต

2.1 คุณภาพของบัณฑิตเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและผลลัพธ์การเรียนรู้

เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตใน มุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

2.2.การทำงานหรือการประกอบอาชีพอิสระ

รายวิชาต่างๆในหลักสูตรมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มในการตั้งประเด็นปัญหา วิเคราะห์วิจัยในทาง ประวัติศาสตร์ศิลปะอย่างเป็นระบบ ทั้งหมดนี้เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานหรือการประกอบอาชีพ อิสระ

2.3. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

มีการส่งเสริมให้นักศึกษาตีพิมพ์บทความวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ลงในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่ผ่านการคัดกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) หรือการนำเสนอในงานสัมมนาทางวิชาการ ระดับชาติหรือนานาชาติ

3. นักศึกษา

3.1. กระบวนการรับนักศึกษาและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

หลักสูตรมีการกำหนดเป้าหมายจำนวนรับ และเป้าหมายการคัดเลือกนักศึกษารวกันระหว่างอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้การคัดเลือกนักศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ มีคุณภาพดี โดยมีการจัดสอบตามกระบวนการของบัณฑิตวิทยาลัย และมีการคัดเลือกนักศึกษาตามเกณฑ์การคัดเลือกของหลักสูตร

สำหรับการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการเพื่อปรับพื้นฐานทางการศึกษานั้น รายวิชาต่างๆของหลักสูตร ได้พยายามสอดแทรกระเบียบวิธีวิจัยต่างๆ รวมถึงมีการกำหนดให้นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เพียงพอสำหรับการเขียนวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ให้ลงรายวิชา 317 636 สัมมนาก่อนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

3.2. การควบคุมดูแล และการให้คำปรึกษาทางวิชาการและการแนะแนว

หลักสูตรกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละท่านมีการระบุวันและเวลาที่นอกเหนือจากเวลาเรียนของรายวิชาต่างๆ (Office Hours) เพื่อให้อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถให้คำปรึกษาทางวิชาการและการแนะแนวนอกจากนี้ หลักสูตรยังกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามเกณฑ์ของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเป็นการควบคุมรวมถึงให้คำปรึกษาแนะแนวแก่นักศึกษา

4. อาจารย์

4.1. การบริหารและพัฒนาอาจารย์

หลักสูตรมีการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยมีการสนับสนุนให้ไปเสนอผลงานวิชาการในที่ประชุมวิชาการต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ มีการส่งเสริมให้ทำงานวิจัยและเขียนบทความวิจัย ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถและสนับสนุนการทำงานวิจัยอย่างสร้างสรรค์ตามความถนัดและความเชี่ยวชาญของอาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละคน และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาตนเองให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

4.2. การรับอาจารย์ใหม่

หลักสูตรฯ มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์เหมาะสม โปร่งใส ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และระเบียบของมหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชา และมีความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

4.3. อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ

อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ และมีความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

5. หลักสูตร

หลักสูตรฯมีการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการออกแบบหลักสูตร ควบคุม กำกับกับการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย, มีการวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา, มีการประเมินผู้เรียน กำกับให้มีการประเมินตามสภาพความจริง มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงมีผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

5.1. การออกแบบหลักสูตร ควบคุม กำกับกับการจัดทำรายวิชา การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

ด้วยวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่ต้องการให้บัณฑิตให้มีความสามารถขั้นสูงในการวิจัยทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ หลักสูตรจึงต้องมีการออกแบบรายวิชาและการกำกับคุณภาพ การวางระบบผู้สอนและการจัดกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีประสิทธิภาพในการวิจัย อันจะนำไปสู่การผลิตงานวิทยานิพนธ์ทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะที่มีคุณภาพ

5.2. การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรฯมีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาต่างๆ ซึ่งผู้สอนจะมีกระบวนการกำกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยกำกับให้มีการประเมินตามสภาพความจริง มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย

5.3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการตั้งประเด็นปัญหา และการวิเคราะห์วิจัยทางประวัติศาสตร์ศิลปะ

5.4. ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรฯ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือวิธีการประเมินผล การเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ในปีที่ผ่านมา

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรฯมีระบบการดำเนินงานของภาควิชา คณะ สถาบัน เพื่อความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งความพร้อมทางกายภาพและความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อ

ต่อการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และมีการดำเนินการปรับปรุงจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา และอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา(ถ้ามี)	X	X	X
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.5 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X
(6) มีการทบทวนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมิน		X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
การดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว			
(8) อาจารย์ใหม่(ถ้ามี)ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือ คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X
(10) จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับการ พัฒนาด้านวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี			
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิต ใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จาก คะแนนเต็ม 5		X	X
(12) ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5			X
รวมตัวบ่งชี้(ตัว) ในแต่ละปี	8	10	11

หมายเหตุ: หลักสูตรไม่มีบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์ประเมิน

หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 80 ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวน
ตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

ปีการศึกษา	หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ
2559	บรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 8 ตัว
2560	บรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 10 ตัว
2561	บรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 11 ตัว

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

(1) ประเมินจากรูปแบบและเกณฑ์การวัดผลแต่ละรายวิชา การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การอภิปรายโต้ตอบจากนักศึกษา การตอบคำถามของนักศึกษาในชั้นเรียน

(2) จัดให้มีการประเมินการสอนของแต่ละรายวิชา โดยนักศึกษา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

(1) นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามแบบฟอร์มที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(2) อาจารย์ผู้สอนรวบรวมผลการประเมิน จัดส่งให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อปรับปรุงต่อไป

(3) สาขาวิชา/หลักสูตรรวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอน เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาให้สอดคล้องและ/หรือปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาและสถานการณ์ของคณะ

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

กำหนดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปีการศึกษา เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและเป็นไปตามมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด โดยมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการประเมินหลักสูตร และดำเนินการ ดังนี้

(1) วางแผนการประเมินผลหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

(2) ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา รวมทั้งผู้ใช้บัณฑิต และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น สถาบันที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ

(3) จัดทำรายงานผลการประเมินหลักสูตร

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปี โดยองค์ประกอบ คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และเกณฑ์การประเมิน ให้เป็นไปตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเป็นระยะๆ และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 การปรับปรุงรายวิชา

4.1.1 อาจารย์ผู้สอนพิจารณาผลการประเมินการสอนโดยนักศึกษาหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอน แล้วปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนการสอนตามความเหมาะสมให้แล้วเสร็จในภาคการศึกษา/ปีการศึกษาถัดไป

4.1.2 กรณีที่พบปัญหาของรายวิชา สามารถปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อยที่ไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างหลักสูตร

4.2 การปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับจะทำทุก 5 ปี เมื่อครบระยะเวลาการใช้หลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยมีขั้นตอนดังนี้

- (1) จัดทำรายงานการประเมินผล และเสนอประเด็นที่จำเป็นในการปรับปรุง
- (2) จัดประชุมสัมมนาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร
- (3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ
- (4) เสนอหลักสูตรที่ได้ปรับปรุงแล้ว ต่อคณะกรรมการวิชาการและคณะกรรมการกั่นกรองหลักสูตร

พิจารณาก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

ภาคผนวก

- (ก) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550
- (ข) ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- (ค) รายงานผลการประเมินหลักสูตร/แผนการรับนักศึกษาของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ
- (ง) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร
- (จ) ตารางเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

ภาคผนวก ก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ. 2550